

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318205877
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318205877.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej v sporovej veci žalobkyne: D. Z., E.. X.X.XXXX, I. K. XXX, Q., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, IČO: 31954448, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37927795, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.502,73 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10Csp/103/2018-93 z 3.7.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené do sumy 750,- eur.

V prevyšujúcej časti mení rozsudok tak, že žalobu zamietla.

Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňu 1.502,73 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobkyňu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o jej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Vychádzal zo zistenia, že z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 10Csp/16/2016 zo dňa 12.12.2017 vyplýva, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) sa domáhal zaplatenia sumy 3.005,46 eur s prísl.. Súd prvej inštancie konanie do sumy 578,30 eur zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalovaná (v tomto prípade žalobkyňa) bola v pôvodnom konaní zastúpená advokátom. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uzavretím žiadosti o aktiváciu karty Quatro Premium nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovanej je neplatné a z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. Žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V konečnom dôsledku súd žalobu žalobcu zamietol aj z dôvodu premlčania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaná suma 3.005,46 eur pozostáva z istiny 1.196,84 eur, poplatkov vo výške 292,66 eur, štandardného úroku vo výške 1.230,32 eur a sankčného úroku vo výške 285,65 eur. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca by mal nárok len uhradenie požičanej sumy 1.196,84 eur, avšak aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá pre premlčanie. Súd prvej inštancie podrobil uzavretú zmluvu kontrole a zistil, že zmluva o úvere neobsahuje údaje uvedené v § 9, ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná sa v tomto konaní bránila tým, že vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu. Taktiež uviedla, že predmetná zmluva je bez úrokov a bez

poplatkov, pretože nemá náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a to nesprávny výpočet RPMN.

3. Žalovaný sa bránil tým, že na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Žalobkyňa v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Humenné pod č.k. 10Csp/16/2016-82 zo dňa 12.12.2017, ktorým súd prvej inštancie žalobu o plnenie v prevyšujúcej časti zamietol pre deklarovanú bezúročnosť úveru poskytnutého právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou K., a.s. pod č. XXXXXXXXX a premlčanie časti uplatneného nároku. Uvedená bezúročnosť úveru má byť podľa žalobkyne dôvodom pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Tento jej názor je nesprávny. Rovnako je nesprávny názor, že by jej prináležal nárok na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu zamietnutia žaloby pre premlčanie nároku, ktorý doposiaľ nezanikol. Bezúročnosťou úveru však žiadne práva žalobkyne, ktoré jej priznáva zákon č. 250/2007 Z.z. porušené neboli, nevznikol jej tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z.

4. Podľa názoru súdu však pod uplatnením práva nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takým konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa. V pôvodnom konaní sa žalovaná bránila vznesením námietky premlčania, ako aj okolnosťami, ktoré dosvedčujú, že uzavretá zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, čo aj súd v odôvodnení svojho rozsudku v pôvodnom konaní uviedol. Súd prvej inštancie sa preto s názorom žalovaného nestotožňuje a je toho názoru, že bola splnená vyššie uvedená podmienka.

5. Zároveň podľa názoru žalovaného nie je splnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z., zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práv nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Úverová zmluva č. XXXXXXXXX, z ktorej nárok bol uplatnený v tomto spore bola uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou K., a.s. ako veriteľom. Žalovaný nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval, nemohol sa tak dopustiť porušenia práv žalobkyne, ktoré podľa jej názoru majú spočívať vo formálnom nedostatku úverovej zmluvy, ktorý zakladá bezúročnosť úveru.

7. Je pravdou, že žalovaný je právnym nástupcom pôvodného žalobcu a že nie on uzatváral predmetnú úverovú zmluvu, avšak pohľadávka z pôvodného veriteľa na neho bola postúpená. V tento súvislosti súd poukázal na skutočnosť, že následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupník sa stane veriteľom, nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojených), aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť. K týmto námietkam môžu pribudnúť aj iné námietky vzniknuté z nového pomeru medzi dlžníkom a novým veriteľom. Žalobkyňa teda voči žalovanému ako postupníkovi môže uplatniť všetky nároky tak, ako proti pôvodnému veriteľovi, pretože na postupníka prešla celá pohľadávka aj s právami s ňou spojených.

8. Ďalšou námietkou žalovaného bola námietka aktívnej legitímácie žalobkyne v tomto konaní, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pod uplatnením práva nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takým konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa. V pôvodnom konaní sa žalovaná bránila vznesením námietky premlčania, ako aj okolnosťami, ktoré dosvedčujú, že uzavretá zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, čo aj súd v odôvodnení svojho rozsudku v pôvodnom konaní uviedol. Súd je teda toho názoru, že je žalobkyňa aktívne legitímovaná na podanie tejto žaloby.

9. Súd prvej inštancie priznal výšku primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle nároku žalobkyne vo výške 50 % z uplatneného nároku žalobcom v pôvodnom konaní. Žalobkyni vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže v pôvodnom konaní si žalovaný uplatňoval aj nároky, na ktoré nemal nárok. Žalobkyňa si na ochranu svojich práv musela nájsť právneho zástupcu, pre pojednávania si musela brať voľno v práci a žalobkyňa tak bola vystavená psychickému tlaku. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, odradzujúco na veriteľa môže pôsobiť iba hrozba straty prevyšujúca nad 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. V pôvodnom konaní si žalovaný uplatnil sumu 3.005,46 eur, preto súd prvej inštancie priznal primerané zadosťučinenie vo výške 50% z tejto sumy.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

11. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

12. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil.

13. Poukázal na to, že žalobkyňa nemá žiaden nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia proti žalovanému. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve, ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo 14.9.2016.

14. Žalobkyňa v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Humenné č.k. 10Csp/16/2016-82 z 12.12.2017, ktorým súd žalobu o plnenie z dôvodu premlčania nároku a pre deklarovajúcu bezúročnosť úveru poskytnutého právnym predchodcom žalovaného, t.j. spoločnosťou K., a.s. pod č. XXXXXXXX. Uplatnenie premlčaného práva veriteľom na súde nepredstavuje porušenie práva spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z.z. a nezakladá pre žalobkyňu právo na zaplatenie finančného zadosťučinenia. Bezúročnosť úveru nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., ale v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. predstavuje prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky. Veriteľ je pri bezúročnosti úveru dostatočne sankcionovaný stratou nároku na úroky a poplatky, a preto je neprípustné, aby pre formálne nedostatky zmluvy mal byť sankcionovaný po druhýkrát v podobe znášania primeraného finančného zadosťučinenia. Nie je takto naplnená zákonná podmienka úspešného uplatnenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z..

15. Nie je naplnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práva nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Úverová zmluva pod č. XXXXXXXX bola uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, t.j. spoločnosťou K., a.s.. Žalovaný nebol účastníkom predmetného úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreeoval a nemohol sa takto dopustiť porušenia práv žalobkyne spočívajúcich v nedostatkoch úverovej zmluvy.

16. Odôvodnenie nároku žalobkyne na finančné zadosťučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide o polovicu sumy, o ktorú sa chcel dodávateľ na jej úkor obohatiť zodpovedá ideám Chamurapího zákonníka. Suma, ktorej priznania sa žalobkyňa domáha nespĺňa podmienku primeranosti.

17. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

18. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a zistil, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania a nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie. Rozhodnutie o výške primeraného finančného zadosťučinenia však nemožno považovať za správne.

20. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

22. V prejednáwanej veci bolo nepochybne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 10Csp/16/2016 z 12.12.2017 súd zastavil konanie o sumu 578,30 eur a v prevyšujúcej časti žalobu, ktorou sa žalovaný domáhal zaplata sumy 3.005,46 eur zamietol. Konštatoval jednak premlčanie časti nároku, ale zároveň aj bezúročnosť a bezpoplatnosť predmetného úveru uzavretého medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom - spoločnosťou K., a.s., z čoho vyplynulo, že po zvážení splátok, ktoré reálne žalobkyňa na predmetný úver vykonala, nemá žalovaný (v pôvodnom konaní žalobca) nárok na žiadne plnenia z jej strany. Súd prvej inštancie konštatoval nesprávny výpočet RPMN v danej úverovej zmluve, z čoho vyvodil spomínanú bezúročnosť a bezpoplatnosť predmetného úveru.

23. Za týchto okolností možno konštatovať, že došlo k porušeniu práva žalobkyne ako spotrebiteľky pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy, pretože sa do nej dostalo ustanovenie o nesprávnom výpočte RPMN, pričom toto ustanovenie zakotvil do predmetnej zmluvy právny predchodca žalovaného a žalobkyňa na tejto okolnosti nenesie žiadnu zodpovednosť ako slabšia a neinformovaná zmluvná strana. Zároveň treba konštatovať, že žalobkyňa má nárok na to, aby v úverovej zmluve bola uvedená správna výška RPMN, pretože táto okolnosť je významnou náležitosťou úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýmto spôsobom k porušeniu práva žalobkyne ako spotrebiteľky nepochybne došlo.

24. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho odvolaní, že pre nesprávne uvedenie výšky RPMN v predmetnej úverovej zmluve je dostatočnou sankciou bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zakotvuje totiž primerané finančné zadosťučinenie pre spotrebiteľa, ktorého práva boli porušené, pričom primárne toto zákonné ustanovenie nemá na mysli sankciu voči dodávateľovi služby, ale odškodnenie, či zadosťučinenie pre spotrebiteľa.

25. Rovnako nie je právne významná argumentácia žalovaného spočívajúca v tom, že na uzatváraní a obsahu predmetnej úverovej zmluvy sa nepodieľal, nakoľko kreácia tohto právneho úkonu bola v kompetencii jeho právneho predchodcu, t.j. spoločnosti K., a.s.. Je totiž nepochybné, že v konaní pod sp.zn. 10Csp/16/2016 Okresného súdu Humenné žalovaný vystupoval ako sporová strana (v postavení žalobcu) a nároky z takejto neplatnej zmluvy uplatňoval, čím práva žalobkyne ako spotrebiteľky takouto formou tiež porušil.

26. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo 14.9.2016 uvádza porušenie práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa len príkladne, z čoho vyplýva, že záver o porušení práva spotrebiteľa aj v podobe nesprávneho údaja o výške RPMN v úverovej zmluve (na správnosť ktorého

má žalobkyňa nepochybne právo ako spotrebiteľka) nie je v rozpore s úvahou produkovanou Najvyšším súdom SR v tomto jeho rozhodnutí.

27. Avšak výška primeraného zadostučinenia je daná na úvahe súdu, a pokiaľ tento zvolil mechanizmus výpočtu spočívajúci v ustálení tejto sumy v podobe polovice pôvodne uplatňovanej sumy vo vyššie uvedenom konaní Okresného súdu Humenné, je táto hodnota neprimerane vysoká a neplní funkciu primeranosti, pretože nezohľadňuje okolnosť, že o časti nárokov uplatňovaných v pôvodnom konaní bolo rozhodnuté zastavením konania v dôsledku späťvzatia žaloby pre premlčanie nárokov a to do výšky 578,30 eur s prísl. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie do sumy 750,- eur, ktorá predstavuje 25 % zo sumy 3.005,46 eur, ktorá bola žalobcom v pôvodnom konaní pri jeho začatí uplatňovaná a v prevyšujúcej časti rozsudok postupom podľa § 388 CSP zmenil a žalobu zamietol.

28. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého obe sporové strany mali vo veci úspech iba čiastočný, a to každá do výšky 50 %, preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).